

Fyrstu ferð einsamallur føroyingur hevur róð til Hetlands

Helt áfram sjálvst við stórum skaða í tvey samdøgur ti hann kom leiðina fram til Hetlands og tí mátti leggja inn fyrri at umvæla bátin

Fyrsti partur av ferðini hjá Ova Joensen — at rógva einsamallur til Danmarkar — er av.

Seinasta hóskvöld kom báturin Diana Victoria til Hetlands, har Ove Joensen, skipari, var noyddur at leggja inn í havn í bygdini Aith á vestursíðuni. Ove hevði tá róð 250 fjórðingar í fimm samdøgur. Hann hevur sum tann fyrsti føroyingur róð millum Føroyar og Hetland.

Hóast teinurin varð rógvin uppá óvanliga stutta tíð, so gekst kortini ikki heilt sum Ove Joensen hevði ætlað. Hann ætlaði ikki at fara í land í Hetlandi, men tá báturin fekk ein stoyt og trý borð loysnaðu frá varð han noyddur at fara í land at umvæla bátin.

Ove Joensen sigur í samrøðu við Sosialin, at henda hendingin ikki broytir stórvægis ætlan hansara at røkka til Danmarkar.

Tíðliga friggjamorgunin var Ove fjarðingur úr landi. Har var nógur vindur. Hann metti at best var at fáa hjálp frá verjuskipinum, ið var har nærhendis. Verjuskipið flutti hann tiskil til bygdina Aith, har báturin nú verður umvældur.

Tíðindablaðið Sosialurin hevði eisini samband við Ova Joensen á miðnætt hóskvöldið. Tá sá hann just oynda Roulu vestan fyri meginlandið fyri framman og helt leiðina inn í onkra vik, har tað livdi.

Ove Joensen í telefonini umborð á Dianu Victoriu: — Eg havi Foulu beint fyri framman. Tað hevur verið nakað væl av vindi í kvöld og seinnapartin í dag. Eg ætlaði at fara gjeðnum sundini norðari í Hetlandi, men nú bleiv tað so her syðri.

Eg havi verið í villareid av posítionunum orsakað av peilaranum. Hann virkar ikki sum hann eigur. Eg fekk so Coast Guard (bjargingartænastuna) at siga mær, hvar eg var. Nú fekk eg so eyga á strondina. Posítionin er 60 stig og 27 minuttir norður og 02 stig og 3 minuttir vestur.

Sosialurin: — Hvussu hevur tú tað?

— Eg havi havt tað stak ringt hetta seinasta samdøgrið. Tað hevur verið ógvuliga ótýðligt.

...steðgur... — ná, nú breyt just inn í bátin. Tað er alt í lagi aftur. Her er eitt sindur av aldu og væl av vindi.

Men nú eri eg so bjargdur, nú eg komi inn at strondini. Eg fari at ankra upp her og so fáa hjálp úr

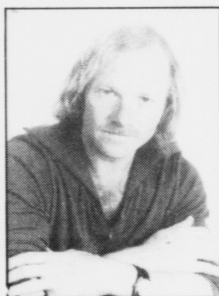
landi at gera bátin aftur og somuleiðis at gera radio aftur, sum heldur ikki riggar.

Ove greiðir viðari frá, at hann var fyrri einum óhappi, tá hann var staddur umleið 47 fjórðingar úr Hetlandi. Tá setti hann seg í samband við oljuboripallin Dyvi Omega og eitt hjálparskip, ið lá har nærhendis. Hann legði upp á síðina av skipinum og fór umborð at senda eitt fjarrit til Berlingske Tidende, ið hevur einarættin í Danmark at fylgja ferð hansara. Tveir av matrósunum ansaðu eftir bátinum, meðan Ove gjørdi ørindi síni. Ørindini vóru so eisini at lata nakrar filmir, sum skuldu sendast til Berlingske Tidende.

— Mær dámdi lítið at fara umborð, tí hetta hevur als ikki verið ætlan mín. Men eg gjørdi tað so kortini — tianverri, sigur Ove.

Tá hann so var komin umborð aftur á Dianu Victoriu og stóð nakað frá skipinum uppagaði hann, at báturin var farin framman.

Vit lata Ove greiða viðari frá: — Báturin hevði fingið ein álvarssaman stoyt í gronina. Hann er allur opin í bakborð síðu frammi í gron. So eg havi havt tveir sera strævnar og torførar dagar. Eg var

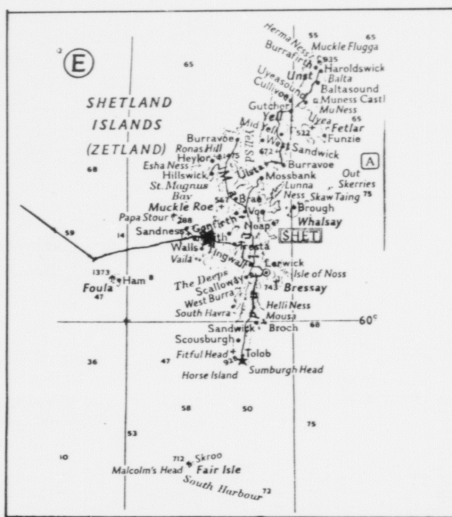
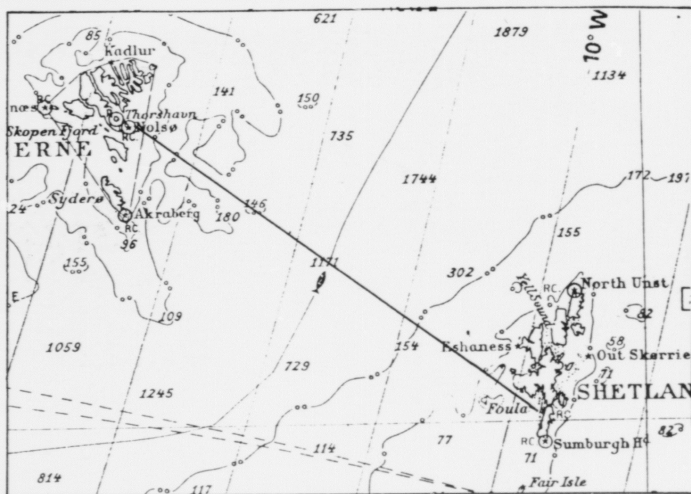
Ove Joensen

47 fjórðingar úr landi, tá hetta hendi. Men eg helt kortini ikki, at tað bilti og helt tí leiðina fram við opnum báti framman.

Tað eru trý tey ovastu borðini, sum røkka heilt niður til vatnlinjuna, sum eru heilt við opin. Sjálvst stevnið er eisini illa skamfýlað.

Borðini eru ikki brotin, men seymirnir eru allir loysnaðir. Eg havi fingið eitt sindur av sjógv inn í kjølin. Tað fari eg at pumpa út í nátt.

Og viðari sigur Ove: —

Aith liggur á vestursíðuni. Her verður báturin nú umvældur

Eg havi ikki kunnað ligið við drivankarinum upp í vindi sum er í kvöld, so

Tað eru umleið 180 fjórðingar úr Føroyum til Hetlands. Ove hevur ikki ród í beinari linju, tí gjørdist teinurin longri. Hann hevur ród umleið 250 fjórðingar í fimm dagar

eg havi ongantið kunnað lagt meg at sovið í samfull háltannað samdøgur. Eg havi verið noyddur at halda leiðina fram.

Steðgur...

— Tað gongur fint nú, eg siggi land.

Sosialurin: — Heldur tú tað verður gjørligt at umvæla bátin og halda fram við ferðini?

— Eg kann undir ongum umstøðumhalda áfram — tað er eingin bøn — við bátinum, sum hann er nú. Eg haldi ikki tað verður neyðugt at fara í land at umvæla bátin. Eg fari inn í onkra vik her og ankri upp. Eg fari so ikki út í Norðsjögvinn við bátinum

